

Jedovary, Drštěkryje, Třibřichy, Žabokliky. Jistě si v duchu říkáte, co je to za podivná slova. Že by parodie na nový Troškův film Babovřesky? Nic takového. Jedná se o názvy vesnic, obcí v České republice. Právě původem slov, etymologií se zabývali žáci 8. A v hodině slohu. Význam slova nehledali žáci v etymologickém slovníku, ale sami se snažili osvětlit svou fantazií zvláštní původ slova.

Mgr. Eva Vondrková

Tady jsou ukázky jejich prací:

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Hled'sebe

Název vesnice Hled'sebe vznikl podle povídky, kterou si povídá lid už několik set let. Je to povídka o odrazu. Jednou kdysi dávno žila ve vesnici slečna Alena, která nedělala nic jiného, než že se na sebe koukala do zrcadla. Chtěla být nejkrásnější ze všech lidí. A tak každý den přesně o půlnoci vylézala ze svého malého, útulného domečku a obcházela všechny domy ve vsi a odnášela z nich zrcadla ať malá, nebo velká kulatá, nebo hranatá, to jí bylo jedno, hlavně že se na sebe nemohl dívat nikdo jiný. Každé ráno vstávala u okna, aby se podívala, jak lidé vycházejí ze svých domečků, rozdrbaní, neupravení a oškliví.

Jenže lid se tak snadno nevzdával a kupoval si stále nová, alespoň kapesní, zrcátka. Ale každý, koho viděla Alena ráno upraveného, se vždy druhou noc ztratil a nikdo nevěděl kam. Když už se ztratilo pár obyvatel Hled'sebe, tak ostatní lidé pochopili, že se nesmí upravovat, tak chodili rozdrbaní a neupravení. Když Alena chodila po vsi upravená a učesaná, ostatní lidé to nechápali, proč nezmizela jako ostatní lidé, co chodili upravení. Lid ji tak právem obvinil, že za ztrátu občanů může ona. Když Alena v noci spala, lid vtrhl k ní do domečku, svázali jí ruce a nohy a odvěkli ji na náves, kde ji postavili na předem připravenou hranici. Alena plakala a prosila, ale bylo jí to marné, nikdo ji neposlouchal. Hranici, na které byla Alena pevně uvázaná, zapálili. Všichni, co se zde sešli, křičeli na Alenu: „Jsi čarodějnice, zasloužíš si smrt!“ Od té doby má lid zas svá zrcadla, chodí upraven a učesan. A už se tam nikdy nikdo neztratil.

Vymyslela Eliška Bednářová

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Dřísy

Byla jedna vesnička, kde se hodně dřelo. Měli tam také spolek jazykovědců a tihle jazykovědci měli rádi písmena Ř, Í, S, Y, X. Protože vesnice neměla žádné jméno, domlouvali se, jaký bude její název. Měli hlavní slovo, protože do spolku jazykovědců patřil i starosta. Chtěli, aby se v názvu vesnice objevilo to, co je pro ni typické a zároveň všechna oblíbená písmena. Starosta navrhl, aby se v názvu objevilo také písmeno D, podle toho, že se tam hodně dřelo. Nemohli na nic přijít, a tak starosta řekl, že tam nebude mít svoje oblíbené písmeno X. Jazykovědci nakonec poskládali název vesnice tak, aby dal dohromady začáteční písmena starostova jména. Tak vznikl název Dřísy. Starostu si budeme připomínat dlouho, protože se jmenoval Dříví Sychravé. V názvu vesnice se tak objevilo jak písmeno D, tak oblíbená písmena jazykovědců.

Napsal Vít Běhal

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Brloh pod Kletí

Byla jednou jedna malá vesnička, kde žil jeden starý muž, který se jmenoval Rostislav Brloh. Byl velmi starý, všichni lidé, co žili v té malé vesničce se divili, že ještě žije, bylo mu něco přes sto let a měl energie jako mladý kluk. S Rostislavem se nikdo moc nebavil, protože pokaždé, když Rostislav Brloh byl s někým ve společnosti, tak se vždy stalo něco špatného, proto si lidé mysleli, že je ten starý pán prokletý a že všem lidem přináší smůlu. Nikdo ho neměl rád, všichni se mu stranili, chtěli ho z vesnice vyštvať, ale starý pán nechtěl jít pryč, měl tu vesničku velmi rád.

Ale jednoho dne doopravdy tu vesničku nadobro opustil. Starý pán zemřel, nikdo nevěděl, jak se to stalo. A protože ta malá vesnička neměla ještě žádné jméno, tak ji pojmenovali po něm, Brloh pod Kletí.

Autorkou je Nikol Maxová

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Břehoryje

Byla jednou jedna maličkatá vesnička, která měla prapodivný název Břehoryje. Tento název vznikl díky obyvatelům, kteří si orali svá pole na břehu řeky a tím stalým rytím na břehu řeky vznikl název Břehoryje.

Napsal Radim Salhi

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Žabokliky

Jednou před mnoha lety žil jeden zcela neznámý pan Josef. Byl to tulák a tuláctví ho už nebavilo. Šel jednou takovou zajímavou krásnou a zelenou krajinou. Najednou vidí, jak malé žáby hrají fotbal s kamínkem místo míče. O pár metrů dál dělaly žáby kliky. Najednou si řekl, založím zde vesnici a ty žáby budou moje atrakce, na které zbohatnu. Ale nevěděl, jak se bude vesnice jmenovat. Po dlouhém zkoumání vymyslel název Žabokliky. A tím vznikla vesnice Žabokliky.

Autorem je Dominik Budín

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Černá Novina

Podle mne vznikl název vesnice tak, že ve vesnici žila jedna osoba, která na sebe ničím neupozorňovala, nelišila se skoro ničím od ostatních obyvatel vesnice jenom tím, že jednoho dne do té osoby uhodil blesk a ona dostala vzácný dar: dokázala předpovědět kdy, kde a komu se stane nemilá událost.

Jednoho dne šla okolo domku, v němž mělo dojít ve 23 hodin večer k neštěstí - obyvatelka toho domu měla dostat infarkt. Ta osoba jí to šla říct, ale obyvatelka domu to hodila za hlavu a řekla si, že jí se nemůže nic stát. A druhého dne odvážela sanitka ženu do nemocnice. Ostatní obyvatelé vesnice už záhadné osobě začali věřit. Po 20 letech osoba umřela a na počest její památce nechali přejmenovat vesnici na Černou Novinu.

Sepsal Michal Bureš

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Otročiněves

V této malé vesnici, kde bydlí asi tak 500 lidí, je tábořiště pro otroky. V tomto táboře je asi 10 000 otroků týdně, každý týden sem přijíždí noví otroci, aby se naučili jak otročit, sloužit jiným a obsluhovat v místních restauracích. V této vesnici žil jeden bohatý chlápek, který si každý den pronajal jednoho otroka, vždy když se mu nějaký nezdar, tak ho vyhodil na ulici, ti, kteří se mu líbili, si nechal doma jako služebníky, a proto se tato vesnička jmenuje Otročiněves.

Autorem je Kryštof Čeloud

KRÁTKÉ POJEDNÁNÍ O PŮVODU NÁZVU VESNICE DRMOUL

Název vesnice Drmoul vznikl, tak že tam bydlel jeden pan doktor a jmenoval se Moul. Celá vesnice si ho velice vážila a chodili za ním pořád s nějakými problémy. Pan doktor Moul vždy rád pomohl, ale jednoho dne tam přišel jeden starý nemocný pán. Pan Moul ho vyšetřil, ale nedokázal mu pomoci, a proto ho ten pán proklel a vyřkl, že do jednoho roka umře. Pan Moul to nebral vážně, žil dál svůj život, ale když uplynul přesně jeden rok, tak pan Moul umřel. Na jeho počest pojmenovali vesnici Drmoul.

Napsal Tomáš Tourek

Krátké pojednání o názvu vesnice Drštěkryje

U Jičína byla jedna vesnička a ta se ještě nijak nejmenovala, protože zdejší obyvatelé pořád nic nemohlo napadnout.

Ve vesnici byl krámeček a v noci ho vykradl zlý chlap, který se jmenoval Karel Kryje. Lidé stále neměli název a Kryje pořád kradl. Jednou jedna stará paní nemohla spát a protože bydlela naproti krámků, viděla Kryjeho.

Další noc si na něj počíhali policisté a chytili ho. On se vymlouval, ale stejně mu už nic nepomohlo. Lidé křičeli: „Držte Kryje!“ A tak starou paní napadl název Drštěkryje. Tak to vzniklo.

Autorkou je Míša Hemberová

Krátké pojednání o vzniku názvu Felbabka

Ve vesnici žila babka jménem Felbabka, nebyla to jen taková obyčejná babka, bylo to poznat už z jejího jména. Nebyla moc známá, protože se stranila dál od lidí. Jednoho dne šla na procházku jako každý den, ale nečekala, co se stane. Z křoví na ni vyskočil dědek, který ji chtěl znásilnit, ale babka se nenechala a zvedla dřevěnou větev a bouchla dědka přes hlavu. Než se dědek vzpamatoval, babka už byla pryč. Na tuto událost lidé dlouho vzpomínali, a tak se rozhodli pojmenovat vesnici podle této babky.

Napsal Jakub Hamerník

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Holovousy

Malá vesnice Holovousy pod Krkonoší byla postavena na mýtině v lese. V okolí nebylo nic, jenom holá země s pár kameny. K jejímu jménu se pojí příběh, který se předává z pokolení na pokolení.

Jednoho dne byla z vesnice vyhnána babka kořenářka, o které lidi tvrdili, že je čarodějnice. Ta při nuceném odchodu vesnici proklela. Křičela, že pokud se počínaje dnešním dnem muži oholí či ostříhají vousy, tak se už ve vesnici nenarodí ani jediný syn, ale jen samé dcery. Dneska by se řeklo, že je to hloupost, ale tenkrát se taková hrozba brala velice vážně. Muži si od toho dne nestříhali ani neholili vousy. Kdo tam chtěl žít, musel se přizpůsobit, jinak by musel z vesnice pryč. A tak vznikl název Holovousy. Dříve holá brada a pak jen dlouhé vousy. Jestli to tak bylo nebo ne, už se dneska nikdo nedoví.

Autorem je Jan Vik

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Jedovary

Za války se zde vařil jed, který měl zabít Srby. Měli velké zásoby jedu, ale nestihli ho dovést vojákům, protože Srbové našli skladiště jedu. Dynamitem toto skladiště odbouchli. Všechny zásoby jedu se rozplynuly do ovzduší a všichni v té vesnici umřeli na otravu. Dalších 10 let byla vesnice neobyvatelná, ale poté jed zmizel z ovzduší a vesnice byla zase obyvatelná. Nastěhovali se tam lidé a starosta pojmenoval tuto vesnici Jedovary.

Sepsal Mirek Lehký

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Přepeře

Název vesnice Přepeře vznikl před mnoha lety. V tu dobu žilo ve vesnici málo lidí, a tak chtěli, aby se jejich vesnice rozrostla. Všichni lidé se sešli a domluvili se, že začnou chovat hodně drůbeže a udělají si trh, aby tam dostali lidi z měst. Lidé z měst neměli maso, tak si ho jezdili kupovat do vesnice. Vesničané začali rozšiřovat vesnici, už tam měli skoro všechno, co lidé ve městě, ale měli lepší přírodu a čistější vzduch, a tak se tam lidé z měst začali stěhovat. Od té

doby až do teď tam lidé chovají hodně drůbeže, a proto se vesnice jmenuje Přepeře.

Napsal Jan Juriga

Krátké pojednání o původu názvu vesnice KAPROUN

V jedné vesničce žil chlap jménem Honza Matěj. Honza se živil chovem kaprů. Měl své vlastní sádky a rybníky, kde je choval. Každoročně jezdil na velký trh do nedalekého města prodávat své ryby. Byl světoznámý svým chovem. Byl hodně bohatý, ale nebyl pyšný jako ostatní boháči. Jeho kapři byli zdraví a také velmi chutní.

Když byl Honza mladý, všichni mu říkali Kapříku. Jak pomalu stárnul, začali mu říkat Kapří muž, jenže tato přezdívka se Honzovi nelíbila, tak se rozhodl, že mu budou říkat Kaproun. A jelikož ho lidé měli hodně rádi, tak se rozhodli, že po něm pojmenují jejich vesničku. KONEC.

Autorkou je Katka Füllsacková

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Nosákov

Jednou se sešli všichni lidé z jedné krásné vesničky, která neměla svoje jméno, a tak se všichni z vesničky dohadovali, jak se bude jmenovat. Každý chtěl, aby se vesnička jmenovala například po jeho povolání nebo jeho křestním jménu, ale nemohli se shodnout na žádném názvu, a tak všichni společně začali přemýšlet, ale na nic nepřišli. Až když šel okolo potulný švec, všiml si, že všichni lidé z vesničky mají obrovský a výrazný nos, a tak všichni lidé souhlasili, že se jejich vesnička bude jmenovat Nosákov.

Napsala Aneta Nedbalová

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Třibřichy

Tento název vznikl díky třem obrům, kteří měli tři velká břicha. Jsou to velmi vzácní obři. Když před 100 lety ještě žili, tak se lidé měli dobře. Jenomže jednoho dne král obr vážně onemocněl, lidé se báli, že zemře a také že zemřel. Jeho tři synové nebyli jako jejich otec, chtěli zažít nějaké dobrodružství, tak se

dohodli, že všichni tři budou kralovat na zámku a budou se střídat o vládu každé roční období. A tak lidé žili beze strachu.

Autorkou je Tereza Pechková

Krátké pojednání o vzniku názvu vesnice Ctiněves

Do vesnice přijela žena se jménem Ctiněna, ale byla velmi zamlklá a moc se nevyjadřovala. Lidé si proto začali myslet, že Ctiněna je čarodějnice. Vesničané si usmysleli, že takovou ženu ve své vesnici nechtějí, nadávali jí a někdy ji i bili. Žena se z toho nakonec zhroutila.

Jednoho dne si lidé ze vsi usmysleli čarodějnici upálit. Přišli k jejímu domu, násilím ji spoutali a odnesli na louku, kde ji přivázali k žebříku opřený o strom. Dali pod ni slámu a zapálili ji. O pár let později zjistili, že byla zamlklá a protivná kvůli tomu, že přišla o své dítě. Lidé ze vsi toho co udělali, začali litovat. Po Ctiněně potom pojmenovali vesnici.

Napsala Míša Šelongová

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Pod'ousy

V jedné malé vesnici žili malí lidé. Říkali si Prd'ousové. Jednoho dne se rozhodovalo, jak se jejich vesnička bude jmenovat. Prd'ousové byli sice malí, ale fantazii měli velikou. Jejich starosta vyhlásil soutěž, že každý Prd'ous musí vymyslet svůj název. Za pár dní už všichni svůj názor napsali a odnesli na radnici. Byla tam zajímavá jména např. Liliputov, Prckov atd.

Po dlouhém hlasování vyhrál název Pod'ousy, protože je to velice blízké názvu jejich rasy. Od té doby uplynul již nějaký ten pátek, ale vesnička tam stále stojí a Prd'ousové tam stále bydlí.

Autorem je Daniel Šlechtický

Krátké pojednání o původu názvu vesnice Volárna

Jméno vesnice Volárna vzniklo podle tohoto příběhu. V jedné malé vesničce žilo mnoho lidu. Ve vesničce nikdo nemluvil, všichni si posílali psaníčka po poštovních holubech. Všude bylo naprosté ticho, byl slyšet jen šum holubích křídel, kteří létali tam a zpět. Uplynulo mnoho a mnoho let a holubi byli velmi unavení, neboť neměli ani chvilku volna na odpočívání.

Jednoho dne se vrchní holub Sony Ericson velmi naštvál a svolal holubí sněm. Po dlouhých hádkách se holubi shodli, že lidem vymyslí mobily, aby si mohli navzájem volat a holubi měli klid. Od té doby se všude používají mobily. A holubi, ti si sedí v Praze na Václavském náměstí a přejídají se drobků od turistů. Od té doby se tato malá vesnička jmenuje Volárna a to je konec i tohoto příběhu.

Napsala Martina Koudelková